

Sångpostillan - Andra söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-04-26
Senast uppdaterad 2014-06-23

Andra söndagen efter Trefaldighet

Kallelsen till Guds rike

Tredje årgångens läsningar
GT-text: Domarboken 6:7-16
Epistel: 1 Korinthierbrevet 1:26-31
Evangelium: Markus 2:13-17
Psaltarpsalm: 65:2-5

Dagens bön:

O Gud, du som kallar oss till ditt rike,
ge oss kärlek till din vilja,
så att vi med våra liv alltid tjänar dig i glädje.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Andra söndagen efter Trefaldighet når oss kallelsen till Guds rike. Följ mig, säger han till oss. Kallelsen är i första hand en inbjudan att leva ihop med Jesus. Och vi kan svara på den kallelsen med ett bedja psalmen 278 Frälsare tag min hand. Texten skrevs 1862 av Charles Seymour Robinson, amerikansk pastor i Paris och New York. År 1883 översattes den av teckningslärare Fredrik Engelke från Halmstad.

Predikans text: Markus 2:13 - 17

Jesus gick längs sjön igen. Alla människor kom till honom, och han undervisade dem. När han gick där fick han se Levi, Alfaios son, sitta utanför tullhuset, och han sade till honom: ”Följ mig!” Och Levi steg upp och följde honom.

När Jesus sedan låg till bords i hans hus, var det många tullindrivare och syndare som låg till bords tillsammans med honom och hans lärjungar, för det var många som följde honom.

När de skriftlärda bland fariseerna fick se att han åt med syndare och tullindrivare, sade de till hans lärjungar: ”Äter han med tullindrivare och syndare?”

Jesus hörde det och sade: ”Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.”

Vi läser psalm 278 vers 1.

Frälsare, tag min hand, fostra mig så,
att jag i dina spår alltid må gå.
Herre, för varje dag mig till ditt hjärta drag,
att i din sanning jag fast måtte stå.

Låt oss börja med att se situationen framför oss. Vi befinner oss vid nordändan av Gennesarets sjö, nära staden Kafarnaum. Vi ser de galileiska kullarna som smyger sig ned mot sjön. Solstrålarna leker på vattenbrynet. En skarp doft av citronträd slår emot oss, lärkan slår i skyn sin drill. Det är så vackert att det gör nästan ont.

Nu behöver man inte kosta på sig en resa till Galileen för att upptäcka skönhet. Det räcker att öppna ögonen och se vad som finns just här hos oss. Och precis som i Galileen finns här hos oss många olika typer av människor. Friska människor, solbrända och vitaminpigga och som ingen läkare behöver. Där finns sjuka och trötta och olyckliga människor med mycken gråt inombords. Där finns präktigt folk som vet vad det är för fel på alla andra och dåligt folk som låser till om sig. Sådana finns hos oss och sådana finns i Galileen. Vi ska idag försöka se var vi själva finns i den text vi har framför oss.

Först ser vi ju Jesus. Det sägs att han fortsatte sin vandring. Jesus från Nasaret kommer till Kafarnaum. När vi läser i evangelierna ser vi hur Jesus ständigt är på vandring. Han går vidare för att möta nya människor. Jesus hinner med mycket på d

tre år han är verksam. Men vi finner aldrig att han är jäktad. Han stressar inte. Han stannar till, är närvarande hos de människor som kommer i hans väg. Han ser dem.

Vi får aldrig veta hur Jesus ser ut. Men vi får ofta veta att han ser. Han ser på den rike ynglingen och får kärlek till honom. Han ser på den vacklige, impulsiva Simon Johannesson och ser honom med sina möjligheter. Du ska heta Klippan, Petrus, säger han till honom.

För det är så: När du kommer inför honom ser han på dig med sina möjligheter. Människor omkring dig har kanske sagt att du är hopplös. Jesus säger: Låt mig få ta hand om dig. Jag kan göra dig till en klippa. Du som bara fikar efter människors uppmärksamhet och beröm och är så jagfångad att människor bara suckar när de möter dig, dig kan jag göra till människofiskare säger Jesus, en som drar upp människor som sjunkit fast i vanmakt och synd och skam.

Liknar du Jesus? Vi behöver nog va mycket tillsammans med Jesus för att få hitta hans spännande liv för oss själva.

När Jesus var på vandring fick han se Levi, Alfaios son, sitta utanför tullhuset. Levi är tulltjänsteman, publikan. Han räknar in dagskassan. Vi ser hur han petar in siffrorna på sin miniräknare. Han verkar glad, småmyser. Förtjänsten var god. Han har lycktas lura till sig lite extra pengar av de gräsliga fariséerna. För det hörde ju till att man gjorde så när man var tullare på den tiden. Så gjorde ju alla. Lite svarta eller grådaskiga affärer förstärkte hushållskassan ...

Men vem tycker om att bli lurad på pengar. Folk avskyr Levi. De ser på honom med hårda och vassa blickar. Och ju hårdare blickarna är desto hårdare blir Levi Han knäpper till om sig. Blir hård tillbaka. Och det är ju så vi alla reagerar. Möter man hårda kalla blickar blir man hård tillbaka.

Levi är skicklig i affärer. Har det gott ställt. Han har råd med villa och bil och sommarstuga och utomhusgrill. Han har aktier i Volvo och ett hemligt bankfack i Schweiz. Levi har det bra. Lägg märke till att det ingenting sägs om att han tycker att livet var meningslöst.

Men så en dag händer det något som vänder upp och ned på allt för Levi.

När Jesus gick där fick han se Levi, Alfaios son, sitta utanför tullhuset, och han sade till honom: "Följ mig!" Och Levi steg upp och följde honom.

Jesus fick se honom. Bland de många människor som var där såg han denne ende. Levi var sedd. Men nu är texten dubbelexpanderad. Jesus fortsatte sin vandring och då han kom till vår församling fick han se Kerstin och Kristina och Olle och Stefan och ... Kan du höra hur han nu säger dessa nästan elektriska ord till dig: Följ mig!

Det som hände med Levi kan hända med dig. En kallelse till nytt liv med Jesus Vågar du säga Ja? Frälsare, jag vill gärna, med bara om du leder mig. Tag min hand, fostra mig så, att jag i dina spår alltid må gå. Herre, för varje dag mig till ditt hjärta drag, att i din sanning jag fast måtte stå. Vi sjunger denna psalm 278 vers 1.

Vi läser psalm 278 vers 2.

Klippan som brast för mig vatten mig ger,
manna för varje dag än faller ner.
Jesus mig håller kär, omsorg om mig han bär.
Ja, uti allting här kärlek han ger.

När Levi hör hur Jesus säger: Följ mig! och när han ser hur Jesus ser på honom, blir han alldeles förvirrad, bländad. I Jesu ögon han ingen hårdhet, inget förakt, ingen kyla. Han hör inga förebråelser om oärliga affärer. Jesus läser inte lagen för Levi. Han bär ser på honom och säger: Följ mig! Och Levi blir alldeles omtumlad. Evangeliets hela värme slår emot honom. Först nu ser han hur fattig han är på verklig kärlek, hur illa han handlat, hur själviskt och meningslöst han levat. Hur fruktansvärt självupptagen han varit.

Är det så här det blir när vi kommer inför Jesus. Det slår emot oss en sådan äkthet, en sådan friskhet och en sådan renhet. Vi upptäcker med förfäran hur snålt vi levat. Hur självupptaget, hur äckligt egotrippat. Det finns en värme från Jesus när vi lyssnar till hans ord som gör att det frusna inom oss smälter.

En som upptäckte detta var evangelisten Johannes. Han var rätt häftig till humöret, det blixtrade om honom, kallades tordönsman. Han var inte så lite fåfång, grälade med de andra om vem som var störst, han var besvärlig i medarbetarlaget, ville sitta främst vid måltidsbordet i Guds rike, alldeles intill Jesus. Johannes hade en pådrivare i bakgrunden. Det var hans mamma, som ber Jesus att hennes pojkar skall få de finaste platserna vid den himmelska måltiden (Matt 20:20 ff).

Men Jesus tog hand om Johannes. Han helade honom och hjälpte honom att hitta sig själv. Jesu kärlek blev så stark för Johannes så att när han berättar om sig själv kallar han sig alltid för den lärjunge som Jesus älskade. Inte så att han hade fjäsk och var gull-eleven. Jesu kärlek var så oerhörd att han bara kallar sig den lärjunge som Jesus älskade. Och när han sedan berättar

om Jesus säger han att Jesus var full av nåd och sanning.

Jesus såg på människor först med nådens öga, sedan med sanningens öga. Jesus såg med nådens öga på den rike ynglingen, tog emot honom med hela sin kärlek. Sedan satte han fingret på den ömma punkten i hans liv, ett ord av sanning, något han behövde ändra på: Han satt fast i pengar och aktier och marknadskrafter.

Jesus såg med nådens öga på äktenskapsbryterskan. Han tog emot henne med kärlek, sedan sa han ett ord av sanning: Gå och synda inte mer. Det var synd det hon gjort.

Jesus ser Levi med nådens öga, med hela sin värme. Sedan säger han Följ mig! Ett ord av sanning, sluta upp att leva för dig själv, följ mig och jag ska ge dig ett nytt liv och ett nytt innehåll i ditt liv. Jesus väntar inte på oss tills vi blivit så duktiga och snälla att vi fått beröm av tomten. Nej, uti allting här kärlek han ger.

Gud bevisar sin kärlek till oss däri att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare (Rom 5:8). Gud bevisar sin kärlek då han tar ifrån oss vårt fattiga liv och ger oss sin rikedom. Gud bevisar sin kärlek då vi stapplar och törstar på vardagslivets ökenvandring ty Klippan Jesus som brast för mig ger mig vatten och liv och styrka, Himmelskt manna för varje dag än faller ner. När jag säger Ja till Jesus och börjar följa honom får jag erfarenheter av att Jesus mig håller kär, omsorg om mig han bär. Ja uti allting här kärlek han ger. Vi sjunger denna psalm 278 vers 2.

Vi läser psalm 278 vers 3.

Jesus, i dina spår följ jag vill.
Låt mig i lust och nöd höra dig till.
Vad kan jag önska mer? Du som behovet ser,
allt vad mig fattas ger, mera därtill.

Johannes skriver i ett kärleksbrev till oss om någon som har denna världens goda och tillsluter sitt hjärta för sin broder när han se honom lida nöd (1 Joh 3:17). Om man tillsluter sitt hjärta blir det så kallt. Värmen från Guds kärlekssol når inte in. Hjärtat blir kallt oh ögonen blir kalla. Det ligger ett lik i ordet likgiltighet.

Utanför Levis hem hittar vi några sådana kallhjärtade människor. Vi kan fundera över om vi har några likheter med dem. När Levi följer Jesus så går Jesus med honom hem. En massa skräpigt folk kommer också dit, det var tullindrivare och syndare. Man lägger sig till bords. Festen kan börja.

Utanför står en klunga män med mörka blickar, rynkade pannor och skrynklade näsor. De är upprörda över att Jesus äter en måltid med sådana dåliga människor. Att han bara kan med! Måltiden betydde ju mycket mer för dem än för oss. Vem vi äter med spelar inte så stor roll bara jag själv får min big mac. Men i Österlandet äter man bara med den som är ens vän. Den man har delat en måltid med, talar man inte illa om eller gör inte något illa.

Men hur kunde Jesus äta med dåligt folk? Jesus är inte syndens vän men han är syndares vän. Han gillar inte vad människor har för sig. Men han vet att det enda som kan lösa upp den hårde Levi och det enda som kan lösa upp det hårda inom oss är kärlek. Kärleken är en makt. Jesus vill att vi ska utöva den makten mot varandra.

På kritiken som kom utanför Levis hem svarar Jesus: Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdig utan syndare.

I parallell-texten hos Matteus (9:9-13) säger Jesus med en viktig uppmaning till oss. Han ger oss en läxa som kan ta tid att lära dig. Han säger: Gå och lär er vad som menas med orden: Barmhärtighet vill jag se och inte offer. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare.

Jesus vill lära oss barmhärtighet. Det ordet betyder "Att ha hjärta för de andra". Något måste hända med vårt inre med vårt hjärta. Där finns hemliga rum inom oss, där vi samlat på oss skräp, som bara ligger där och luktar illa. Jesus är den storsophämtaren i världen och den som kan ta hand om skräpet i våra egna liv. Vi får gå med det till honom, tala med honom om det och lägga ned det vid korset. Han tar ifrån oss det dumma som vi gjort och sitter fast i. Men sen gör han något mer. Han fyller våra inre kärll med kärlek. Det sker ju varje gång vi går till nattvarden, vi lägger ned våra synder i syndabekännelsen, vi fyller på med Guds kärleksbevis från korset ty Gud bevisar sin kärlek till oss däri att Kristus dog för oss medan vi var syndare. På korset får vi höra pulsslagen från Guds fadershjärta: För dig! För dig! Kristi kropp för dig. Kristi blod för dig.

Vi lär oss barmhärtighet när vi tar emot Jesu barmhärtighet. Så som jag har älskat er så skall ni älska varandra, säger Jesus (Joh 13:34) Jesu kärlek som vi tar emot blir ett exempel och en inre drivkraft för oss att gå ut med bud om liv bland smärtorna och nöden.

Och varje nattvardsgång riktas vår blick mot måltiden i himlen ty "ja, det vet ni väl att det dukas i himlarnas rike ett bord för heliga, saliga gäster. De komma i skaror från söder och nord, de samlas från öster och väster. Säll den som har rum i Guds rike. (Psalm 321:1).

Där vill vi vara med. Och därför sjunger vi vers 3: Jesus, i dina spår följa jag vill. Låt mig i lust och nöd höra dig till. Vad kan jag önska mer? Du som behovet ser, allt vad mig fattas ger, mera därtill.

Ordbrukaren må begrunda följande tankar: När Jesus gick vidare hände det något.

Har jag blivit sittande? Är det därför det händer så lite? Jesus fick se Levi…

Är jag närvarande hos människor jag mötet? Hur ser jag på dåliga människor? Följ mig! säger Jesus. Försök höra hur han sägde Kallelsen är i första hand en inbjudan att leva ihop med Jesus. Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare. Varför behöver jag Jesus? Han säger: Gå och lär er vad som menas med ordet Barmhärtighet vill jag se och inte offer. Matteus (9:9-13). Hur lär jag mig barmhärtighet? Läs/sjung psalm 278.

Ur bibelskolans skattkammare På Nyfikenhetsvandring nr 49 får vi veta hur man kan uppfyllas av Anden? Lägga märke till tio hållplatser på den vandringen 1. Den helige Ande börjar

2. Den helige Ande fortsätter
3. Den helige Ande kommer in oss
4. Den helige Ande fyller vår inre bågare
5. Den helige Ande ropar i oss
6. Den helige Ande viskar i oss
7. Den helige Ande hjälper oss i vår svaghet
8. Den helige Ande proklamerar
9. Den helige Ande lär oss åkerbruk
10. Den helige Ande hjälper oss med våra tre problem:
Med oss själva, med varandra, med Gud.